LIKKUTEI TORAH • PARSHAS DEVARIM • MAAMAR 1

ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה

"Zion shall be redeemed through justice, and her captives through charity"

◇

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA
likuteitorah.com/likkutei-torah/devarim/1/

1 ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה. (ע' [עיין] רבות משפטים פ"ל ובפ' עקב גבי ושמר כו' החסד)

"Zion shall be redeemed through justice, and her captives through charity." (See [Midrash] Rabbah, Mishpatim, chapter 30, and in Parshas Eikev, on "And He will keep," etc., "the kindness.")

הנה כתיב והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום פי' קאי על כל יום כי בכל יום יהיו בעיניך כחדשים אך איך יבא לזה שיהיה כן

Now, it is written, "And these words, which I command you today, shall be." That is, ["today"] refers to every day, for every day they should be in your eyes as new. But how does one come to this, that it should be so?

ויובן בהקדים כי הנה תכלית ירידת הנשמות מלמעלה שהיו שם מקודם שי"ב [ששת ימי בראשית] כי המלאכים שנתהוו במע"ב [במעשה בראשית] ברוח פיו ית' י"א בשני וי"א בחמישי ועוף יעופף כו'.

This will be understood by first [explaining] the purpose of the descent of the souls from above, where they had been before the six days of Creation. For the angels came into being in the work of creation, by the breath of His mouth, blessed be He: some say on the second [day] and some say on the fifth, "and let birds fly," etc.

2 ועוף זה מיכאל כו' אבל הנשמות שנמשכו מבחי' מחשבה היו קודם שי"ב [ששת ימי בראשית] וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] במי נמלך בנשמותיהן של צדיקים ולא צדיקים לבד אלא כדכתיב ועמך כולם צדיקים וירידתן בגוף הוא צורך עלי' [עליה].

"Birds": this is Michael, etc. But the souls, which were drawn from the level of thought, existed before the six days of Creation, as our Sages, of blessed memory, said: "With whom did He take counsel? With the souls of the righteous." And not the righteous alone, but, as it is written, "And your people are all righteous." And their descent into a body is for the sake of an ascent.

3 ולהבין ענין העלי' [העליה] מאחר שגם בלא"ה [בלאו הכי] עלו במחשבה הנה י"ל [יש לומר] פי' נשמה שנתת בי טהורה היא כו'

To understand the matter of this ascent, since even without this they arose in thought, it may be explained [through] the meaning of "The soul that You have placed within me is pure," etc.

והוא תחלת התפלה גם קודם לאשר יצר כמ"ש בגמרא פ' בתרא דברכות ד"ס ע"ב כי מתער משנתיה אומר אלקי נשמה שנתת בי טהורה היא כו'.

This is the beginning of prayer, even before [the blessing] "Who formed (asher yatzar)," as is written in the Gemara, in the last chapter of Berachos, folio 60b: "When he wakes from his sleep he says, 'My G-d, the soul that You have placed within me is pure,' etc."

פי' טהורה היא מבחי' טהירו עילאה ואח"א [ואחר אומר] אתה בראתה פי' בריאה היינו יש מאין עד נפחתה בי התלבשות הנשמה בתוכיות הגוף להחיותו ואתה משמרה שלא תצא מהגוף

That is, "is pure" is from the level of the supernal purity (tehiru ila'ah). And afterwards he says, "You created it": creation (beriah) is something from nothing; up to "You breathed it into me," the soul's being invested within the inside of the body, to give it life. "And You guard it": that it not leave the body,

והוא בבחי' מקיף וכך אור א"ס ב"ה סוכ"ע וממכ"ע [וממלא כל עלמין] ולא שסובב מלמעלה רק שבכל אתר ופנה הוא ממלא כהתלבשות החיות בהנברא וסובב מלמעלה בבחי' שמירה שלא יפסוק החיות ויצא כו' ועמ"ש בביאור ע"פ לבבתני אחותי.

and this is in the manner of an encompassing [light] (makif). So too, the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, encompasses all worlds (sovev kol almin) and fills all worlds (memalei kol almin). This does not mean that it [merely] encompasses from above; rather, in every place and corner it fills, like the life-force invested in the created being, and it encompasses from above in the manner of guarding, so that the life-force not cease and depart, etc. And see what is written in the Biur on the verse "You have captured my heart, my sister."

4 והנה כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני שכאו"א [שכל אחד ואחד] יכול להודות לה' אבל אח"כ צ"ל ברוך אתה ה' הוא מדרגה גבוה יותר מבחי' ההודאה.

Now, "As long as the soul is within me, I acknowledge (modeh ani)": each and every one is able to acknowledge G-d. But afterwards one must say, "Blessed are You, Havayah," which is a higher rung than the level of acknowledgment (hoda'ah).

ולהבין זה ומהו הודאה כי מודים חכמים לר"מ [לרבי מאיר] לפי שמחולקים תחלה ואיך שייך לומר כן נגדו ית'

To understand this, and what acknowledgment is: [we say,] "The Sages concede (modim) to Rabbi Meir," because at first they disagree. And how can such a thing be said in relation to Him, blessed be He?

אך כי אנו שוכני מטה אומרים שהבריאה הוא יש מאין ששמים וארץ ושמי השמים דבר היש הנראה לעינינו ומה שלמעלה הוא האין

But [the explanation is] that we, who dwell below, say that creation is something from nothing: that heaven and earth and the heavens of the heavens are the "something" (yesh) that is visible to our eyes, and what is above is the "nothing" (ayin).

אבל אצלו יתי' הוא בהיפך מן מה שנראה לעינינו כי כולא קמיה כלא ממש חשיב וכל מה שלמטה הוא יותר כלא וכאין

For Him, blessed be He, however, it is the opposite of what is visible to our eyes, for "all before Him is considered as truly nothing," and whatever is lower is all the more as nothing and as naught,

והוא יתי' הוא היש האמיתי (ועמ"ש מזה בד"ה בשעה שהקדימו ישראל נעשה וסד"ה כי תשמע בקול)

and He, blessed be He, is the true "something" (yesh). (And see what is written on this in the discourse beginning "When Israel put 'We will do' first," and at the end of the discourse beginning "When you listen to the voice.")

וע"ז אנו אומרים מודים אנחנו שאנו מודים שהאמת הוא כמו שהוא בידיעתו יתי' וכאו"א [וכל אחד ואחד] מישראל יש בו בחי' הודאה זו

And about this we say, "We acknowledge (modim anachnu)": that we acknowledge that the truth is as it is in His knowledge, blessed be He. And each and every one of Israel has this level of acknowledgment.

אך עכ"ז [עם כל זה] ההודאה הוא מרחוק דהיינו שבעצמו אינו אצל וסמוך לזה שמודה אלא בבחי' אמונה שהיא בחי' עטרה ומקיף

Nevertheless, this acknowledgment is from afar; that is, he himself is not near and close to that which he acknowledges, except through the level of faith, which is the level of a crown (atarah) and of an encompassing [light] (makif).

ולכן גנבא אפום מחתרתא רחמנא קריא הרי שמאמין ביכולת רבוש"ע [רבונו של עולם] כו' אבל ברכה הוא גילוי

Therefore, "the thief at the mouth of the tunnel calls upon the Merciful One": thus he believes in the power of the Master of the world, etc. But blessing (berachah) is revelation,

וכמו ישמעאל בני ברכני וכך ברוך ה׳ מן העולם ועד העולם כו׳ שנמשך מן העולם דאתכסיא עד העולם דאתגלייא

as in "Yishmael, My son, bless Me." And so, "Blessed is Havayah from the world to the world," etc.: that it is drawn from the hidden world to the revealed world.

והיינו ע״י והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום כו׳ שע״י מצות ותורה ממשיכים גילוי בנפש

And this is through "And these words, which I command you today, shall be," etc.: through mitzvos and Torah one draws revelation into the soul.

(וכמ״ש בספרי שמתוך כך אתה מכיר את מי שאמר והיה העולם ועמ״ש בד״ה וידעת היום והשבות מענין באמונתו יחיה) ומתחלה צ״ל ואהבת כו׳

(As it says in the Sifrei: "For through this you come to recognize Him Who spoke and the world came into being." And see what is written in the discourse beginning "And you shall know this day and take to [your heart]," on the matter of "shall live by his faith.") And first there must be "And you shall love," etc.,

שע״ז אח״כ בש״ע [בשמונה עשרה] ברכות והמשכות בא״י [ברוך אתה ה׳] כו׳ היינו שבין בחי׳ הודאה לבחי׳ ברכה הוא בחי׳ אהבה כו׳

through which, afterwards, in the Shemoneh Esreh, [come] blessings and drawings-down, "Blessed are You, Havayah," etc. That is, between the level of acknowledgment and the level of blessing is the level of love, etc.

(ועמ״ש בענין ברכה בד״ה ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה שהוא בחי׳ ראיה בחי׳ ביטול כו׳

(And see what is written on the matter of blessing in the discourse beginning "See, I set before you today a blessing," that it is the level of sight, the level of self-nullification (bittul), etc.;

ע״ש ועמ״ש בד״ה ביום השמיני עצרת בענין לבא מבחי׳ כריעה לבחי׳ השתחואה והשתחואה הוא בחי׳ ביטול והוא בחי׳ שמו״ע [שמונה עשרה] כמ״ש סד״ה השמים כסאי ולכן הממוצע ביניהם הוא בחי׳ אהבה):

see there. And see what is written in the discourse beginning "On the eighth day, an assembly," on the matter of coming from the level of bowing to the level of prostration; and prostration is the level of self-nullification, and it is the level of the Shemoneh Esreh, as is written at the end of the discourse beginning "The heavens are My throne." Therefore the intermediary between them is the level of love.)

5 ב והנה כדי שיבוא לבחי׳ ואהבת הוא ע״י התבוננות שמע ישראל ובשכמל״ו [וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] פי׳ כי הנה הבריאה

2. Now, in order to come to the level of "And you shall love," it is through contemplating "Hear, O Israel" and "Blessed be the Name of the glory of His kingdom forever and ever." The explanation: creation

הוא יש מאין פי׳ כמ״ש בשכמל״ו [ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד] שבחי׳ מלכותו מה שנק׳ מלך עליהם שאינו בחי׳ עצמיות הוא המחיה כל עולמות עליונים וממשלתך הוא למטה מבחי׳ המלוכה

is something from nothing. That is, as is said in "Blessed be the Name of the glory of His kingdom forever and ever": the level of His Malchus (sovereignty), His being called King over them, which is not the level of [His] essence, is what gives life to all the higher worlds. And "Your dominion" is lower than the level of kingship,

שהוא מושל בעל כרחן שלא בטובתן והוא חיצוניות מדת מלכותו ית׳ הוא בכל דור ודור שיש דורות שהיו רשעים

for He rules over them against their will, not with their consent; and this is the outer dimension (chitzoniyus) of the attribute of His Malchus, blessed be He. It is "in every generation," for there are generations that were wicked,

כמו דור המבול כו׳ שלא קבלו עול מלכותו ברצון ואעפ״כ [ואף על פי כן] נמשך להם חיות רב מבחי׳ ממשלתך כו׳

like the generation of the Flood, etc., who did not accept the yoke of His sovereignty willingly, and nevertheless abundant life-force was drawn down to them from the level of "Your dominion," etc.

והנה כל העולמות עליונים ג״ע [גן עדן] תחתון שהוא תענוג נפלא מעוה״ז עד שארז״ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] מוטב דלידייני׳ כו׳

Now, all the higher worlds: the lower Gan Eden, which is a delight far beyond this world, so much so that our Sages, of blessed memory, said, "Better that he be judged," etc.,

וג״ע [וגן עדן] עליון ויש עוד עליות לאין קץ כולם נתהוו רק מבחי׳ מלכותו ית׳ ולכן נקרא הבריאה יש מאין

and the upper Gan Eden, and there are yet more ascents without end; all of them came into being only from the level of His Malchus, blessed be He. Therefore creation is called something from nothing,

כי התהוות הנבראים הוא מבחי' שהוא כאין ואפס שאינו רק בחי' זיו והארה ממנו ית' והוא בחי' ומדת מלכותו ית' וע' בפ' ראה ע"פ אחרי

for the coming into being of the created beings is from a level that is as nothing and naught, being only the level of a radiance and a glimmer from Him, blessed be He; and this is the level and attribute of His Malchus, blessed be He. And see in Parshas Re'eh, on the verse "After."

וגם זאת אינה מתלבשת בתוכיותם רק עומד עליהם מלמעלה בבחי' מקיף ע' [עיין] בפ' בלק ע"פ מי מנה וכמשל המלך אשר שמו נקרא עליהם.

And even this is not invested within them; rather, it stands over them from above, in the manner of an encompassing [light] (makif) (see in Parshas Balak, on the verse "Who has counted"), as in the analogy of the king whose name is called upon them.

אך הנה כ"ז [כל זה] הוא מצד סדר השתלשלות והתהוות העולמות עליונים אבל בעוה"ז ע"י תשובה ומע"ט [ומעשים טובים] יוכל להמשיך גילוי עצמות א"ס ב"ה ממש

But all this is from the standpoint of the order of the chain of descending worlds (hishtalshelus) and of the coming into being of the higher worlds. In this world, however, through teshuvah (return) and good deeds, one can draw down a revelation of the very essence of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He.

ועוד זאת ישים אל לבו שבעוה"ב [שבעולם הבא] א"א לעלות רק בהדרגה כף הקלע וגיהנם ג"ע [גן עדן] תחתון נהר דינור ג"ע [גן עדן] ע ליון כו' כמשפט הראוי לפי שהוא מבחי' ממלא

Furthermore, let him take to heart that in the World to Come it is impossible to ascend except step by step: the hollow of the sling, and Gehinnom, the lower Gan Eden, the River of Fire, the upper Gan Eden, etc., according to what is fitting, because it is from the level of the light that fills [the worlds] (memalei).

אבל בעוה"ז יכול להשתנות מן הקצה אל הקצה מיד כרגע עד שלדינא המקדש את האשה ע"מ [על מנת] הוא צדיק גמור מקודשת אפי' [אפילו] הוא רשע גמור שמא הרהר תשובה כו'

But in this world one can change from one extreme to the other at once, in a moment, so much so that by law, one who betroths a woman on condition that he is completely righteous, she is betrothed even if he is completely wicked, for perhaps he had a thought of teshuvah, etc.

והיינו מפני שיש הארת הסובב ומטעם זה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] יפה שעה אחת בתשובה ומע"ט [ומעשים טובים] בעוה"ז כו' וזהו מרב כל פי' למעלה מעוה"ב [מעולם הבא] הנק' כל (עמ"ש בד"ה מנורת זהב)

This is because there is [here] an illumination of the encompassing light (sovev). For this reason our Sages, of blessed memory, said, "One hour of teshuvah and good deeds in this world is better," etc. And this is "more than all (merov kol)": that is, higher than the World to Come, which is called "all" (kol). (See what is written in the discourse beginning "A menorah of gold.")

ולכן יהיה ואהבת בכל נפשך במס"נ [במסירות נפש] ולא מסירת הגוף בלבד והתכלית להמשיך א"ס ב"ה הסובב למטה והיינו ע"י תורה ומצות.

Therefore "And you shall love … with all your soul" should be with self-sacrifice (mesirus nefesh), and not with the giving over of the body alone. And the purpose is to draw the Infinite One, blessed be He, the encompassing [light] (sovev), down below; and this is through Torah and mitzvos.

וז"ש [וזהו שכתוב] והיו הדברים האלה אשר אנכי מי שאנכי עצמותו ית' מצוך לשון התקשרות ולא מבחי' שם כבוד מלכותו ית' היום דוקא ולא למחר בעוה"ב [בעולם הבא] שאינו

And this is [the meaning of] what is written, "And these words, which I": "I, Who I am," His very essence, blessed be He; "command you" (metzavcha): an expression of connection, and not from the level of "the Name of the glory of His kingdom," blessed be He; "today": specifically, and not tomorrow, in the World to Come, which is

רק לקבל שכרם ובהתבוננו בזה בכל יום יהיו בעיניך כחדשים ממש כיון שהיום בעוה"ז הוא שיכול להמשיך מבחי' עצמותו ומהותו ית' משא"כ למחר בעוה"ב [בעולם הבא] כו' וע' בפ' פינחס ע"פ צו את כו'

only for receiving their reward. And when he contemplates this, every day they will be in your eyes truly as new, since it is today, in this world, that one can draw down from the level of His essence and being, blessed be He, which is not so tomorrow, in the World to Come, etc. And see in Parshas Pinchas, on the verse "Command …," etc.

ולכן נק' המצות רמ"ח אברים רמ"ח המשכות החיות מהרצון העליון כמשל האבר שיש בו גיד מהמוח שמתלבש בו הרצון להטותו כפי שרוצה כו'

Therefore the mitzvos are called 248 limbs: 248 drawings-down of life-force from the Supreme Will, as in the analogy of a limb that has in it a nerve from the brain, in which the will is invested to move it as one wishes, etc.

וזהו ואהבת להיות הוי׳ אלקיך גילוי אלקות בשיני חללי לבך חלל השמאלי מרירות על שהוא משוקע בעניני עוה״ז וריחוקו מה׳ וחלל הימיני שמחה של מצוה כו׳

And this is "And you shall love": that Havayah should be your G-d, a revelation of G-dliness in the two chambers of your heart: the left chamber, bitterness over his being sunk in the affairs of this world and over his distance from G-d; and the right chamber, the joy of a mitzvah, etc.:

ישמח ישראל בעושיו הן המצות שנתלבשו בעשי׳ [בעשיה] וע׳ ב סש״ב [ספר של בינונים] ס״פ ל״ד וכל שתהיה המרירות יותר מההעדר

"Let Israel rejoice in its Maker (be'osav)": these are the mitzvos, which are invested in [the World of] Asiyah (Action). And see in Sefer Shel Beinonim, at the end of chapter 34. And to the degree that the bitterness over the lack is greater,

אזי יהיה אח״כ יתרון השמחה מהגילוי אור א״ס שע״י המצות (וע׳ בד״ה אסרי לגפן ובד״ה בהעלותך ובד״ה מנורת זהב הנ״ל)

then afterwards there will be the advantage of the joy over the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof) that comes through the mitzvos. (And see in the discourse beginning "Binding to the vine," in the discourse beginning "When you kindle," and in the discourse beginning "A menorah of gold," mentioned above.)

ואף שאין הגילוי עתה לעתיד יהיה הגילוי וז״ש [וזהו שכתוב] זורע צדקות ומצמיח ישועות וישע ה׳ שע״ה נהורין וה״ז [והרי זה]

And although the revelation is not [present] now, in the time to come there will be the revelation. And this is [the meaning of] what is said, "He sows charities, makes salvations sprout"; and "And Havayah turned (vayisha)": the 375 lights. And this is

כמו אדם שיש לו תיבה מלאה אבנים טובות ומרגליות שהוא שמח מאד בהם אף שאינו רואה אותם כי הם סגורים בתיבה:

like a person who has a chest full of precious stones and pearls: he is very happy with them even though he does not see them, for they are closed up in the chest.

6 ג אך כל זה הוא כפי שצריך להיות אבל כשאינו כן והמרירות הוא מעניני עולם הזה בהעדרו בבני חיי מזוני

3. But all this is as it ought to be. When it is not so, however, and the bitterness is over matters of this world, over his lack in "children, life and sustenance,"

וכן השמחה היא משלימותו בהם זהו בחי' גלות הניצוץ אלהי בתוך נה"ב [נפש הבהמית] כרחל לפני גוזזיה כו'

and likewise the joy is over his having them in full, this is the level of the exile of the G-dly spark within the animal soul, "like a ewe before her shearers," etc.

(ע' [עי'ן] לעיל ע"פ אלה מסעי) וע"ז כתיב ציון במשפט תפדה ציון לשון סימן אנא סימנא כו'

(See above, on the verse "These are the journeys.") And about this it is written, "Zion shall be redeemed through justice." Tziyon is a term for a sign: "I am a sign (ana simana)," etc.

והיינו בחינת פנימית הלב ואהבה הטבעיות ואהבה פנימיות המסותרת בלב איש ישראל (וע' בד"ה כי תצא וע"פ רני ושמחי בת ציון כו').

And this is the level of the inner dimension of the heart (pnimiyus halev), and the natural love, and the inner love hidden in the heart of a Jew. (And see in the discourse beginning "When you go out," and on the verse "Sing and rejoice, daughter of Zion," etc.)

וגם היא בגלות ותפדה במשפט היינו הלכות כתרגומו ע"פ כמשפט הראשון כהלכתא קדמייתא והיינו כמשארז"ל [כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] אין הגליות מתכנשות

And this, too, is in exile, and it "shall be redeemed through mishpat," that is, laws (halachos), as the Targum renders the verse "according to the former manner (kemishpat harishon)": "according to the former halachah." And this is as our Sages, of blessed memory, said: "The exiles are not gathered in

אלא בזכות המשניות שנאמר גם כי יתנו בגוים כו' כי התורה אור (וע' ע"פ ואלה המשפטים כו' לפניהם לבחי' פנימיותם כו' ע"ש)

except in the merit of the Mishnayos, as it is said, 'Even though they hire (yisnu) among the nations,'" etc. For the Torah is light. (And see on the verse "And these are the laws," etc., "before them": to the level of their inner dimension, etc.; see there.)

ושביה ב' חללי הלב שהם שבוים ממש כי המרירות שהיתה ראויה להיות על ריחוקו מה' עתה נהפוך הוא על חסרוני העוה"ז

"And her captives" are the two chambers of the heart, which are truly captive. For the bitterness that should have been over his distance from G-d is now, on the contrary, over the lacks of this world,

וכן השמחה שהיתה ראויה להיות מן המצות היא מתאוות עוה"ז והי"ז [והרי זה] כשבוים ממש משא"כ בחי' ציון שאין בחינה זו בלעומת זה (ועיין ע"פ חכלילי)

and likewise the joy that should have come from the mitzvos is from the desires of this world; and so they are like actual captives. This is not so with the level of Zion, for this level does not exist in "the one opposite" (le'umas zeh). (And see on the verse "[His eyes are] red (chachlili).")

והמה יפדו בצדקה רחמנות על העני ומדה כנגד מדה רחם עלינו ותן בלבנו בינה ובינה לבא כו' וע' באגה"ק [באגרת הקודש] ע"פ זורע צדקות וע"פ והי' [והיה] מעשה הצדקה שלום.

And these are redeemed through charity: compassion on the poor. And measure for measure: "Have compassion on us, and put understanding (binah) into our hearts," and "Binah is the heart," etc. And see in Iggeres HaKodesh, on "He sows charities," and on the verse "And the work of charity shall be peace."

והנה בבחי' ציון כתיב כי שם צוה ה' את הברכה (בתלים סי' קל"ג) וכמ"ש באדר"ז [באדרא זוטא] (דרצ"ו ב' ודרצ"ג סע"ב [סוף עמוד ב])

Now, of the level of Zion it is written, "For there Havayah commanded the blessing" (in Psalms, chapter 133), as is written in the Idra Zuta (296b, and the end of 293b)

ובפ' צו (דל"א א') הרי שבחי' ומדרגת ברכה הנ"ל והוא פנימית הלב שלמעלה מבחי' אהבה זהו בחי' ציון.

and in Parshas Tzav [of the Zohar] (31a). Thus the level and rung of blessing mentioned above, which is the inner dimension of the heart that is above the level of love, is the level of Zion.

ועמ"ש מענין פנימית הלב בד"ה ביום השמיני שלח שע"ז נאמר וקדם צרתני ועמ"ש בביאור ע"פ אחת היא יונתי בענין בכל מאדך

And see what is written on the inner dimension of the heart in the discourse beginning "On the eighth day he sent away," that of this it is said, "and before (kedem) You formed me"; and see what is written in the Biur on the verse "One is my dove," on the matter of "with all your might."

וכן פי' האריז"ל [האר"י זכרונו לברכה] הובא בספר זהר הרקיע (דקכ"ב א') שבחי' ציון הוא בחי' ממעמקים קראתיך כו'.

And so the Arizal, of blessed memory, explained (brought in the book Zohar HaRakia, 122a) that the level of Zion is the level of "From the depths I called You," etc.

והובא דבריו בסה"מ [בספר הדרת מלך] סי' קנ"ו ועמ"ש בד"ה לבבתני בפי' ברוך שיש בו שני פירושים כו' וב' פירושים ההם זהו ענין ברוך וענין ברכה

His words are brought in Sefer Hadras Melech, section 156. And see what is written in the discourse beginning "You have captured my heart," on the meaning of baruch, which has two meanings, etc.; and those two meanings are the matter of baruch and the matter of berachah.

והנה אורייתא מחכמה נפקת הוא בחי' ברוך לכן ציון שהוא בחי' ברכה במשפט תפדה דהיינו על ידי הלכות התורה כו'

Now, "The Torah comes forth from Chochmah (wisdom)" is the level of baruch; therefore Zion, which is the level of berachah, "shall be redeemed through mishpat," that is, through the laws of the Torah, etc.

ועמ"ש בד"ה רני ושמחי בענין מ"ש גבי יוסף ויקראו לפניו אברך שהוא ג"כ בחי' ברוך וברכה מבואר בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] פי' ויצא ציון גימטריא יוסף כו'

And see what is written in the discourse beginning "Sing and rejoice," on what is written about Yosef, "And they called out before him, 'Avrech,'" that this too is the level of baruch and berachah. It is explained in the Likkutei Torah [of the Arizal], Parshas Vayetzei, that Tziyon has the numerical value of Yosef, etc.

וע' בפ' בשלח (דנ"ה ע"ב) ע"פ בשוב ה' ציון ובפי' הרמ"ז [הרב משה זכות] שם ובפרשה במדבר (דקי"ח א') ע"פ יברכך ה' מציון.

And see in Parshas Beshalach (55b), on the verse "When Havayah returns Zion," and in the commentary of the Ramaz there; and in Parshas Bamidbar (118a), on the verse "May Havayah bless you from Zion."

וענין ושביה בצדקה יי"ל [יש לומר] עפמ"ש [על פי מה שכתוב] בד"ה ושמתי כדכד בענין וצדקה תרומם גוי ועפמ"ש [ועל פי מה שכתוב] סד"ה ועתה יגדל נא כח כו' גבי בחסד ואמת יכופר עון כו'

And the matter of "and her captives through charity" may be explained according to what is written in the discourse beginning "And I will make [your windows] of kadkod," on "Charity exalts a nation," and according to what is written at the end of the discourse beginning "And now, let the power be great," etc., regarding "Through kindness and truth iniquity is atoned," etc.;

ע"ש ועמ"ש סד"ה ויעש דוד שם באג"ה [באגרת הקודש] ועמ"ש סד"ה מי מנה בענין מעלת המשכה שע"י עסק התורה ומשם יובן ג"כ ענין ציון במ שפט דוקא תפדה שהוא עסק התורה.

see there. And see what is written at the end of the discourse beginning "And David made a name," in Iggeres HaKodesh, and what is written at the end of the discourse beginning "Who has counted," on the superiority of the drawing-down that comes through occupation with the Torah; and from there will also be understood the matter of "Zion shall be redeemed" specifically "through mishpat," which is occupation with the Torah.

ושביה בצדקה יעו"ש [יעויין שם]. ועיין מה שכתוב בד"ה מה טובו גבי והתשובה השלישית והוא ע"י התורה כו':

And "her captives through charity": see there. And see what is written in the discourse beginning "How goodly," regarding "and the third [level of] teshuvah," which is through the Torah, etc.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likkutei-torah/devarim/1/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok